

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/765/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513224088
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1513224088.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom Olejkárska 1, Bratislava, IČO: 00 492 736, zast. JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom so sídlom Nám. Benku 9, Bratislava, proti odporkyňi: T. T., nar. XX.X.XXXX, naposledy W. W., H. X, zastúpená opatrovníčkou T. F., zamestnankyňou Okresného súdu Bratislava V, o zaplatenie 50,50 Eur, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 25. júna 2014, č.k. 10C 126/2014-26, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa a odporcovi nepriznal náhradu trov konania. Prejednal vec podľa § 115 a ods. 2 a § 156 ods. 3 O.s.p. s poukazom na § 200ea O.s.p. v neprítomnosti účastníkov. Po právnej stránke citoval ustanovenia § 760, § 108 Obč. zák., § 8 ods. 5, 6 zákona č. 514/2009 Z.z., čl. 6 Prepravného poriadku MHD v Bratislave, § 5b zák. č. 250/2007 Z.z.. Po vecnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že sa oboznámil s Hlásením o porušení tarifných a prepravných podmienok a zistil, že odporca dňa 10.5.2011 cestoval dopravným prostriedkom navrhovateľovi č. 201 a pri kontrole sa nepreukázal platným cestovným lístkom. Uviedol, že jednoročná premlčacia lehota začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Konštatoval, že odporca bol prepravným kontrolárom kontrolovaný dňa 10.5.2011, kedy mal oprávnenie prevziať úhradu dlžného cestovného a úhrady v sume 50,- Eur a nasledujúcim dňom 11.5.2011 sa dostal do omeškania a zároveň začala plynúť jednoročná premlčacia lehota. Dospel tak k záveru, že navrhovateľ, keď podal návrh na súd až dňa 10.7.2013, podal ho po uplynutí jednoročnej premlčacej lehoty a preto s poukazom na uplatnenú námietku premlčania návrh navrhovateľa ako premlčaný zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi, úspešnému v konaní, náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a priznať mu trovy konania a uplatnil si aj trovy odvolacieho konania. Dôvodil tým, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Poznamenal, že v prejednávanej veci sa nejedná o spotrebiteľskú zmluvu poukazujúc aj na stanovisko Okresného súdu Bratislava II vo veci sp. zn. 10C 2920/11, ktorého rozsudok v tejto veci potvrdil aj Krajský súd v Bratislave sp. zn. 2Co 288//2011. Poukázal na čl. I Prepravného poriadku MHD v Bratislave a Tarifu MHD, ktoré sú pre cestujúcich verejným návrhom Dopravného podniku Bratislava, a.s. na uzavretie zmluvy o preprave osôb. Mal za to, že nástupom odporcu do vozidla MHD odporca konkludentne a dobrovoľne uzatvoril s navrhovateľom zmluvu o preprave osôb a okamihom nástupu do dopravného prostriedku bol povinný dodržiavať prepravné a tarifné podmienky. Taktiež poukázal na ust. § 760 Obč. zák. a na právny vzťah medzi dopravcom a cestujúcim, na ust. § 16 ods. 2 písm. b/, ods. 4 písm. c/ v spojení s písm. d/ a f/, § 16 ods. 7 ods. 1 písm. d/ zákona o cestnej doprave, ako aj na čl. 6 ods. 2a 3 Prepravného poriadku MHD v Bratislave v zmysle ktorých ustanovení vznikla odporcovi povinnosť zaplatiť mu úhradu

za nepreukázanie sa cestovným lístkom a táto úhrada podľa neho nepatrí medzi práva z prepravy v zmysle § 760 Obč. zák. a súčasne sa nejedná o spotrebiteľskú zmluvu, čo bolo podľa neho potvrdené aj judikatúrou súdov. Konštatoval, že zákon o doprave na dráhach neustanovuje premlčaciu dobu za nezaplatenie úhrady pri cestovaní bez cestovného lístka, preto je namieste použiť ust. § 101 Obč. zák., z ktorého dôvodu nepovažoval jeho pohľadávku v čase podania návrhu na vydanie platobného rozkazu za premlčanú.

Odporca, ani jeho opatrovníčka odvolací návrh nepodali.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva, v danom prípade právo na riadne a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia. Ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p. stanovuje povinnosť súdu riadne a presvedčivo odôvodniť rozsudok. Nedostatok riadneho a presvedčivého odôvodnenia rozsudku je porušením práva účastníka na spravodlivé súdne konanie, pretože sa mu tým odníma možnosť vnímať rozsudok ako logicky pochopiteľný celok a súčasne možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia opravných prostriedkov, a teda možnosť riadne konať pred súdom. Presvedčivosť odôvodnenia rozsudku znamená, že premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako aj závery, ku ktorým súd na základe týchto premís dospel, sú pre širšiu právnickú, ale aj laickú verejnosť predovšetkým pochopiteľné, a zároveň prijateľné, racionálne a spravodlivé. Účastníci konania majú právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, teda s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Úvahy súdu o skutkových a právnych záveroch musia byť riadne, presvedčivé a zrozumiteľne odôvodnené tak, aby nevznikali pochybnosti o zákonnosti rozhodnutia najmä zo strany účastníkov konania, ktorým je takéto rozhodnutie určené.

Súd prvého stupňa síce vo svojom rozhodnutí konštatoval premlčanie nároku navrhovateľa s poukazom na vznesenú námietku premlčania, keď odporca sa dostal dňom 11.5.2011 do omeškania, kedy začala plynúť jednoročná premlčacia lehota a navrhovateľ, keď podal návrh na súd až dňa 10.7.2013, podal ho po uplynutí jednoročnej premlčacej lehoty. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa však nie je zrejmé, na základe ktorých zákonných ustanovení tento svoj záver vyvodil, keď citoval ustanovenia nielen Občianskeho zákonníka, zákona o doprave a Prepravný poriadok, ale aj ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. (navyššie účinného až od 1.5.2014), s tým, že v zmysle tohto ustanovenia prihliadol z úradnej povinnosti na premlčanie uplatneného nároku, čo je v rozpore s jeho konštatovaním, že návrh ako premlčaný zamietol s poukazom na uplatnenú námietku premlčania.

Odvolací súd tak dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa nie je preskúmateľný, nakoľko jeho odôvodnenie nevysvetľuje, prečo považoval nárok navrhovateľa za premlčaný, v súvislosti s čím potom návrh navrhovateľa zamietol, čo bolo dôvodom pre jeho zrušenie a vrátenie mu veci na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm. f/, ods. 2 O.s.p.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.